

Zbiór Orzeczeń

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 maja 2021 r. – BTA Baltic Insurance Company

(sprawa C-230/20)¹

Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 – Wspólnotowy kodeks celny – Artykuł 195 – Artykuł 232 ust. 1 lit. a) – Artykuł 221 ust. 3 – Wspólna taryfa celna – Odzyskanie kwoty długu celnego – Powiadomienie dłużnika o kwocie należności – Termin przedawnienia – Roszczenie z tytułu gwarancji skierowane przeciwko gwarantowi – Przymusowa egzekucja w celu uzyskania zapłaty – Rozsądny termin

1. *Unia celna – Powstanie długu celnego i jego pokrycie – Gwarancja kwoty długu celnego – Powiadomienie dłużnika o kwocie należności w terminie trzech lat od dnia powstania długu celnego – Pojęcie dłużnika – Kaucja stanowiąca gwarancję kwoty długu celnego – Wykluczenie – Termin przedawnienia – Stosowanie – Brak*

(rozporządzenie Rady nr 2913/92, zmienione rozporządzeniem nr 1186/2009, art. 195, art. 221 ust. 1, 3)

(zob. pkt 35–38; pkt 1 sentencji)

2. *Unia celna – Powstanie długu celnego i jego pokrycie – Obowiązek państw członkowskich do skorzystania z wszelkich możliwości istniejących w ramach obowiązujących przepisów w celu zagwarantowania zapłaty kwoty należności – Zakres – Postępowanie egzekucyjne – Roszczenie z tytułu gwarancji skierowane przeciwko gwarantowi – Włączenie*

[rozporządzenie Rady nr 2913/92, zmienione rozporządzeniem nr 1186/2009, art. 232 ust. 1 lit. a) akapity pierwszy, drugi]

(zob. pkt 42, 43; pkt 2 sentencji)

3. *Prawo Unii Europejskiej – Zasady – Pewność prawna – Zakres – Pokrycie długu celnego – Roszczenie z tytułu gwarancji skierowane przeciwko gwarantowi – Dochowanie rozsądnego terminu przedawnienia*

(rozporządzenie Rady nr 2913/92, zmienione rozporządzeniem nr 1186/2009)

(zob. pkt 47, 48; pkt 3 sentencji)

¹ Dz.U. C 255 z 3.8.2020.

Sentencja

- 1) Artykuł 195 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2000 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych, należy interpretować w ten sposób, że gwarant zabezpieczający dług celny, o którym mowa w tym przepisie, nie może zostać zaklasyfikowany jako dłużnik w rozumieniu art. 221 ust. 3 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1186/2009, a tym samym nie można do niego stosować przewidzianego w tym przepisie trzyletniego terminu przedawnienia liczonego od powstania długu celnego.
- 2) Artykuł 232 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1186/2009, należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w tym przepisie obowiązek państw członkowskich skorzystania z wszelkich możliwości istniejących w ramach obowiązujących przepisów w celu zagwarantowania zapłaty kwoty należności ma zastosowanie nie tylko do dłużnika, ale również do gwaranta, którego w związku z tym należy uznać na podstawie wspomnianego art. 232 ust. 1 lit. a) za osobę, przeciwko której skierowana jest przymusowa egzekucja i która podlega przepisom państwa członkowskiego, w tym przepisom dotyczącym terminów, w dziedzinie egzekucji.
- 3) Wynikającą z zasady pewności prawa zasadę, zgodnie z którą należy przestrzegać rozsądnych terminów przedawnienia, należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do roszczenia skierowanego do gwaranta w celu zapewnienia zapłaty długu celnego.